

DEĞERLİ "BİR HAYAT"

Hayata 1939'da İstanbul'da başladığına
anasından - babasından öğrendi. Bir anne ki
tam bir hanımefendi; bir baba ki öylesine
bir beyefendi. Herhalde Aydoğın da daha
doğrusunda beyefendi olmak üzere şartlanmıştı.

Galatasaray'da okuttular. Fransızca öğrendi
1958-62'de Ankara Hukuk Fakültesinde öğrenimini
görürken 3. sınıfta öğrencisi oldu.

Tesadif bu ya, Ağabeyi Erol (o da bir
beyefendi) askerlik arkadaşım. Bana Aydoğın'dan
baktı: "Sessiz, sakin ve çoluklu bir
çocuktur! Göz kırılmak olsana!" Hakikaten de
Aydoğın öyle birisi... Onu bazı kereleler
Atatürk Bulvarında sınıf arkadaşı bir
hanım kızla Meral'le beraber yürürlerken
gördüm. Tutuş bu ya el ele bile tutuşmuşlardı...

Masum çocuklardı. Sonradan uzun yıllar
sürecek iyi bir evliliğin ilk adımları da
galiba böyle atılmış oldu. 1962'de mezun
oldular ve dolikanlı Aydoğın Devletler Umumi
Hukuku kürsüsünde asistanım olarak üniversite
hocalığı ve bilim adamlığı yolunda yola koyuldular.

Önce hukuk doktoru, sonra Devletler Umumi
Hukuku Doçenti ve de Profesörü oldu.

Akademide güncel konularda araştırmalar
yaptı, değerli yayınlarda bulundu.

Fakat Aydoğın'ın asıl merakı ve çalışmaları DENİZCİLİK ~~ve~~ ve DENİZ HUKUKU alanlarında idi. Öğretim üyeliğinin yanında DENİZCİLİK ? le ilgili çok önemli görevlerde bulundu. Ulaştırma Bakanlığında Deniz Ulaştırma Genel Müdürlüğü, Başbakanlıkta Deniz Müstezarlığında Müstezar Yardımcısı ve nihayet Deniz Müstezarı oldu. Bu başarılı bürokratik çalışmalarında deniz hukuku alanındaki zengin teorik bilgisinin olumlu etkisini gördük. Buna mukabil denizcilik alanındaki pratik uygulamalardan deniz Hukuku üzerindeki bitimsel araştırmalarında yararlanmasını da bildi. Sonuçta "DENİZ HUKUKU I" adlı küçük eserini yayın alanına çıkartmanın mutluluğuna erdikten kısa denilebilecek bir süre sonra nedense vefat etti.

x
x x

Aydoğın !

Sen ki beni her zaman sokak kaplarına, yollara kadar yola ederdin ! Senin nezaketin bu mu idi ki, bu son defa beni arkada bırakıp, önüme geçtin ! Seni bu oğura kim getirdi ? Hastalığının teşhis ve tedavi safhalarında gösterdiğin tevekkül dolu davranış, daha başka tedavi yolları aramamız olmasa, Kiürsü'de bir bakıma Sen'de ahvadını görmüş olan beni derin düşüncelere ve iziintilere şarketti. Senin gibi

hâlâ ileriye dönmek umutlarla dolu
böylesine değerli "BİR BİR HAYAT"
böyle mi sona ermeliydi !

Ey benim nazik, kibar, mütevazı,
hakikatçılar, vefakâr Evladım !
Hastalığın sırasında çaktığın sessiz
skuntalar, üzderip orada sona eriyorsa,
rahat uyu Cebeci Asri Mezarlığında.

Hocam

İlhan AKIPEK